

ДУБРОВ Леонід Васильович

Випускник факультету будівельних
та шляхових машин і устаткування (1966)

Голова Правління ВАТ «ДніпроАзот»
(1996–2009)

Народився 30 жовтня 1938 р. в м. Кривому Розі Дніпропетровської області у сім'ї робітників. Трудову діяльність Леонід Васильович розпочав ще в 16 років із посади слюсаря залізничного цеху тресту «Дзержинськбуд».

У 1957 р. був призваний на військову службу до лав Збройних Сил СРСР. У 1960 р., після демобілізації, працював помічником машиніста паровоза.

Омріяне бажання поглибити свої знання з великого, незбагненого й надзвичайно захоплюючого світу техніки, передусім у галузях забезпечення соціальних потреб населення, зумовило здобуття вищої освіти у цій сфері.

Так, у 1961–1966 рр. Л. В. Дубров навчався на факультеті будівельних та шляхових машин і устаткування Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту, по закінченню якого отримав кваліфікацію інженера-механіка.

Інститутські знання — як теоретичні, так і практичні, дали можливість Леоніду Васильовичу самостійно вирішувати безліч технічних і організаційних питань. Тож найвагомішим здобутком тих років вважає отримання навичок керування і організації діяльності малих та великих колективів. Це цінне надбання, на думку Л. В. Дуброва, зазвичай, не має належної уваги у більшості вишів.

Зі студентського життя запам'яталося багато яскравих епізодів. Серед них: участь у КВК, шахових змаганнях, дружня робота студентів і викладачів вишу після приїзду з колгоспів, що відбувалася у гуртожитку до 2–3 години ночі. Студентсько-викладацьке товаришування спонукало всіх до творчої та результативної діяльності.

Після закінчення інституту Леонід Васильович активно рухався кар'єрними сходинками, зокрема обіймав такі посади: інженер Управління виробничо-технологічної комплектації тресту «Дзержинськбуд» (1966), головний механік заводу «Буддеталь» тресту «Дзержинськбуд» (1967), інструктор організаційного відділу, завідувач промислово-транспортного відділу Заводського РК КПУ, завідувач відділу будівництва і міського господарства Дніпродзержинського МК КПУ (1969), голова Дніпровського районного виконавчого комітету м. Дніпродзержинська (1976), директор ВО «Дніпродзержинськзалізобетон» (1978), перший заступник голови, голова виконкому м. Дніпродзержинська

(1988), перший секретар Дніпродзержинського МК КПУ (1989), директор з будівництва та реконструкції Дніпродзержинського виробничого об'єднання «Азот» (1991).

Л. В. Дубров — член КПРС (з 1960 р.), кандидат в члени ОК КПУ, депутат міської ради.

Леонід Васильович був висунутий кандидатом у народні депутати трудовими колективами будівельного об'єднання «Дніпродзержинськжитлобуд», житлово-експлуатаційного об'єднання Дніпровського району, виборцями селища Романкове і лівобережної частини м. Дніпродзержинська.

У 1990 р. обраний народним депутатом України (другий тур, 51,37% голосів, три претенденти). Л. В. Дубров був членом Комісії Верховної Ради України з питань державного суверенітету, міжреспубліканських і міжнаціональних відносин.

З 1991 по 2009 р. — директор з будівництва, а згодом — голова Правління ВАТ «ДніпроАзот». Був депутатом районної та міської рад у м. Дніпродзержинську.

Серед захоплень Леоніда Васильовича — читання книг, гра у шахи, праця в саду на дачі.

Має доньку Світлану та двох онуків — Андрія та Олександра.

У людях, насамперед, цінує порядність. Нагороджений орденами «Знак Пошани» та «За заслуги» III ступеня.

Початок навчального року. Виїзд студентів на сільгоспроботи у колгосп (Л. В. Дубров — другий ліворуч)